

Hestens dag i Rold Skov 16. oktober 2016

Søndag d. 16.10. var det hestens dag i Rold Skov. Samme dato var der vist et par andre arrangementer, så fra ARS deltog kun Maj og jeg.

Vi mødtes med Maj's veninde Benita på græsarealet ved Rebild Bakker, hvor der allerede var ankommet et hav af hestetrailere og lastbiler, heste, ryttere, vogne og tilskuere.

De tidligere år har vi været med på holdet for øvede ryttere og heste i god kondi og har egentlig nydt vores 15 km tur med en stedkendt guide, bortset fra at vi må indrømme, at vi blev lidt irriterede over medryttere, der enten havde forregnet eget eller hestens mod eller evner og derfor enten ikke havde mod på at passere kvægfolde, trave de steder hvor vejen skrånede lidt nedad, var utilfredse med guiden eller bare ikke kunne holde afstand, så vores heste gik og blev nervøse og irriterede over konstant at være ”i klemme” mellem hesten bagved og den foran. Så da det i år var muligt at prøve kræfter med konkurrenceformen TREC, blev vi enige om at melde os til det. Der rider man nemlig i små, selvvalgte hold.

Hvad vi nok ikke helt havde regnet med, det var at man bare får udleveret et kort med en indtegnert rute og så er det værsågod at rid. Sådan et kort over veje i skoven har jo altså ingen vejnavne, ligesom der ingen vejskilte er i skoven. Så man skal være rimelig ferm til at læse et kort og evt benytte (og huske at medbringe) et kompas. Ingen af os kan vist prale af at være nogen stor stifinder, mindst af alle mig selv. Så vi fik os en på opleveren. Vi var ret selvsikre og syntes det gik glat i et langt stykke tid. Men så gik det lige så stille op for os, at vi var en smule faret vild. Vi kom til et sted i skoven, som jeg kunne genkende fra en tidligere ridetur (trods min ringe stedsans) og det var et stykke udenfor kortet. Vha. en app over Rold Skov, som vi var blevet tilrådet til at downloade på vores tlf og en lille smule fornuft, lykkedes det os at komme tilbage på rette spor. Den indtegnede rute var 12 km lang og ifølge endomondo havde vi redet 12,5 km. Så det var da ikke helt hen i skoven og så kom vi ind som det første hold, hvilket ville have trukket ned, hvis det havde været en rigtig konkurrence.

Vi blev enige om ikke at forsøge os på forhindringsbanen, da vi var våde og sultne, og i stedet indtage vores sandwich og cola i læ inde i Maj's lastbil og derefter køre hjem og få varmen.

Selvom vi for en smule vild et øjeblik og vi også blev lidt våde og kolde, så havde vi en skøn tur og aftalte, at vi en dag skal gennemride ruten igen, uden at fare vild.

Referent Pia

Herunder dagens eneste, men skønne billede af 3 glade ryttere :-)

